

2 เปโตร (TNBT)

2 เปโตร

2 เปโตร 1

คำขึ้นต้นของจดหมาย

¹ จดหมายนี้ เขียนโดยซีโมนเปโตร ผู้รับใช้ของพระเจ้า และอัครทูตของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ เรียนท่านทั้งหลายที่มีความเชื่อพึ่งอาศัยเท่าเทียมกับเรา ด้วยบุญบารมีแห่งพระเจ้าของเราทั้งหลาย คือพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ ผู้เป็นเจ้านาย พระผู้ทำความหลุดพ้นให้เรา ² ขอพระคุณ สันติภาพและสันติสุขจงเพิ่มพูนแก่ท่านทั้งหลาย โดยซาบซึ้งในพระเจ้า และพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้านายของเรา ³ ด้วยเห็นแล้วว่า ฤทธิ์เดชของพระองค์ได้ให้สิ่งสารพัดแก่เรา ที่จะให้เราใช้ชีวิตและมีธรรมะ โดยรู้จักพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกเราด้วยสง่าราศี และความล้ำเลิศของพระองค์ ⁴ พระองค์จึงได้ประทานพระสัญญาอันประเสริฐ และใหญ่ยิ่งแก่เรา เพื่อว่าด้วยเหตุเหล่านี้ ท่านทั้งหลายจะพ้นจากความเสื่อมโทรม ที่มีอยู่ในโลกนี้ เพราะ กิเลส ตัณหา และจะได้รับส่วนในสภาพของพระองค์ ⁵ เพราะเหตุนี้เอง ท่านจงอุตส่าห์จนสุดกำลัง ที่จะเอาธรรมะ เพิ่มความเชื่อพึ่งอาศัย เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม ⁶ เอาการยับยั้งชั่งใจเพิ่มความรู้ เอาความอดทนเพิ่มการบังคับตนเอง และเอาธรรมะเพิ่มความอดทน ⁷ เอาความรักเมตตา กันฉันพี่น้องเพิ่มธรรมะ และเอาความรักเมตตาคนทั่วไปเพิ่มความรักเมตตา กันฉันพี่น้อง

คำแนะนำในการดำเนินชีวิต

⁸ ถ้าท่านทั้งหลายเพียบพร้อมด้วยพรสวรรค์เหล่านี้แล้ว ก็จะกระทำให้ท่านเกิดประโยชน์ และเกิดผลที่ได้ซาบซึ้งในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ของเรา ⁹ เพราะว่าผู้ใดที่ขาดธรรมะเหล่านี้ พวกเขาก็เป็นคนตาบอดตาสั้น และลืมนึกไปว่าตนเองได้รับการชำระให้พ้นความผิดบาปแล้วในความหลุดพ้นขั้นที่สอง ¹⁰ เพราะฉะนั้น

พี่น้องทั้งหลาย จงยิ่งอุตสาหะกระทำตน ให้เป็นไปตามที่พระเจ้าที่เรียกและเลือกท่านไว้แล้วนั้น เพราะว่าถ้าท่านประพฤติเช่นนั้น ท่านจะไม่พลาดจากทางที่นำไปสู่ความหลุดพ้น¹¹ ดังนั้นท่านทั้งหลายจะมีสิทธิสมบูรณ์ ที่จะเข้าในอาณาจักรนิรันดร์ของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พระผู้ทำความหลุดพ้นให้เรา¹² เหตุฉะนั้น ถึงแม้ว่าท่านจะรู้ และตั้งมั่นคงอยู่ในความจริงแล้วก็ดี ข้าพเจ้าก็พร้อมอยู่เสมอที่จะเตือนสติท่านทั้งหลาย ให้ระลึกถึงสิ่งเหล่านี้¹³ ตราบใดที่ข้าพเจ้ายังอาศัยอยู่ในร่างกายนี้ ข้าพเจ้าเห็นสมควร ที่จะเตือนสติท่านทั้งหลาย ให้ระลึกถึงข้อความเหล่านั้น¹⁴ เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า อีกไม่ช้า ข้าพเจ้าก็ต้องสละทิ้งร่างกาย ของข้าพเจ้าไป ดังที่พระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ ของเราได้สำแดงแก่ข้าพเจ้าแล้ว¹⁵ และข้าพเจ้าจะหาทางให้ท่านทั้งหลายระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ได้ เมื่อข้าพเจ้าจากโลกนี้ไปแล้ว

คำแนะนำให้รู้ว่าพระเยซูเป็นใคร

16

เพราะว่าเมื่อเราได้ประกาศให้ท่านทั้งหลายทราบถึงฤทธิ์เดชของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ของเรา และการที่พระองค์จะกลับมาครั้งที่สองนั้น เราไม่ได้คล้อยตามนิยายที่เขาแต่งขึ้นอย่างชาญฉลาด แต่เราเป็นพยานผู้รู้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระองค์¹⁷ เพราะว่าคราวเมื่อพระองค์ได้รับเกียรติและสง่าราศีจากพระบิดา และเสียงจากสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ได้มาถึงพระองค์ กล่าวแก่พระองค์ว่า “คนผู้นี้เป็นลูกชายที่รักของเรา เราชอบใจเขาผู้นี้มาก”¹⁸ เราก็ได้ยินเสียงนี้จากสวรรค์ เพราะว่าเราได้อยู่กับพระองค์ที่ภูเขาบาริสทุธนั้น¹⁹ และเรามีคำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก จะเป็นการดีถ้าท่านทั้งหลายจะถือตามคำนั้น เพราะคำนั้นเป็นเสมือนแสงสว่างที่ส่องสว่างในที่มืด จนกว่าแสงรุ่งอรุณจะขึ้น และดาวประจำรุ่งจะผุดขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย²⁰ ท่านทั้งหลายต้องเข้าใจข้อนี้ก่อน คือผู้หนึ่งผู้ใด จะตีความหมายคำของผู้พยากรณ์หรือคนทรงของพระเจ้าในพระคัมภีร์เอาเองไม่ได้²¹ เพราะว่าคำของผู้พยากรณ์หรือคนทรงของพระเจ้านั้น ไม่ได้มาจากความคิดในจิตใจของมนุษย์ แต่มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ได้ดลใจเขา

2 เปโตร 2

คำแนะนำเรื่องคนสอนผิด

¹ แต่ว่า ได้มีคนทีปปลอมตัวเป็นผู้พยากรณ์หรือคนทรงของพระเจ้าเกิดขึ้นในชนชาตินั้น เช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลาย ซึ่งจะลอบเอาลัทธิสอนผิด อันจะให้ถึงความพินาศเข้ามาเสียมสอน จนถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ได้ไถ่เขาไว้ ซึ่งจะทำให้เขาพินาศโดยเร็วพลัน² จะมีคนหลายคนประพฤติชั่วตามอย่างเขา

และเพราะคนเหล่านั้นเป็นเหตุ ทางแห่งความจริงจะถูกกล่าวร้าย³ และด้วยใจโลภ พวกเขาจะกล่าวตลบตะแลง คำกำไรจากท่านทั้งหลาย การลงโทษคนเหล่านั้นที่ได้ถูกพิพากษานานมาแล้ว จะไม่เนิ่นช้า และความวิบัติที่จะเกิดกับพวกเขาก็หาสลายไปไม่⁴ เพราะว่าถ้าพระเจ้าไม่ได้ยกเว้นพวกทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาปนั้น แต่ได้ผลักเขาลงไปสู่นรกภูมิ และได้ขังเขาไว้ในขุมนรกมืด คุณไว้วางใจว่าจะถึงเวลาพิพากษา⁵ และไม่ได้ยกเว้นมนุษย์โลกครึ่งโบราณ แต่ได้ช่วยโนอาห์ผู้ประกาศถึงบุญกับคนอื่นอีกเจ็ดคน เมื่อคราวที่พระองค์ได้บันดาลให้น้ำท่วมโลกของคนบาป⁶ และได้ลงโทษเมืองโสโดม และเมืองโกโมราห์ ให้พินาศเป็นถ้ำถ่าน เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่คนทั้งหลายที่กระทำความบาป⁷ และได้ช่วยโลทผู้เป็นคนบุญให้หลุดพ้น ผู้มีความทุกข์ใหญ่หลวง เพราะการประพฤติกามกของคนที่ชั่วเหล่านั้น⁸ (เพราะเมื่อคนบุญอยู่ในหมู่คนบาป ความประพฤติกามกของคนบาปที่ท่านได้เห็นและได้ยิน ทำให้จิตใจที่ถูกต้องของท่านรุ่มร้อนเป็นทุกข์ทุกวันนี้)

วิธีการของพระเจ้าที่จะช่วยคนบุญ

⁹ ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงรู้ว่า จะช่วยคนบุญให้หลุดพ้นจากการทดลองได้อย่างไร และรู้วิธีกักขังคนบาปไว้ ให้รับโทษเมื่อถึงวันพิพากษา¹⁰ โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ปล่อยตัวหลงระเหิดไปตามกิเลส ตัณหา และหมิ่นประมาทอำนาจของผู้อาวุโส คนเหล่านี้กล้าและประพฤติกามกอำเภोज พวกเขาไม่สะทกสะท้านที่จะกล่าวประณามญาติที่ครอบครอง

ผลที่คนบาปจะได้รับ

¹¹ แต่ฝ่ายทูตสวรรค์ แม้ว่ามีฤทธิ์และกำลังมากกว่า ก็หาได้กล่าวประณามคนเหล่านั้นหน้าที่นั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่¹² แต่ว่าคนเหล่านั้น เป็นเหมือนสัตว์เดียรัจฉาน ที่ปราศจากความคิด เป็นสัตว์ที่ทำตามสัญชาตญาณ เกิดมาเพื่อถูกจับและถูกฆ่า พวกเขาถือว่าประณามสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจเลย พวกเขาจะต้องพินาศอย่างสัตว์ร้ายนั้น¹³ พวกเขาจะได้รับทุกข์ เป็นโทษแห่งการชั่วของพวกเขา พวกเขาทั้งหลายถือการเสเพลเฮฮา ในเวลากลางวันเป็นความเพลิดเพลิน พวกเขาต่างพร้อมและมลทิน และประพฤติกามกเสเพลเฮฮา เมื่อกำลังกินเลี้ยงร่วมกับท่านทั้งหลาย¹⁴ ตาของเขามีแววที่เปี่ยมด้วยความใคร่ในการล่วงประเวณี ไม่สิ้นความกระหายในบาป พวกเขาล่องลอยคนที่ใจไม่มั่นคง ใจของพวกเขาชินกับการโลก พวกเขาเหล่านั้นเป็นคนที่ถูกสาปแช่งเลยหนอ¹⁵ พวกเขาสละทิ้งทางถูกต้อง หลงไปในทางผิด ดำเนินตามทางของบาลาอัม บุตรเบโอร์ ผู้ซึ่งชอบสิ่งที่ได้มาจากความชั่วช้า¹⁶ แต่บาลาอัมก็ได้ถูกตำหนิในการที่เขาได้กระทำการละเมิดนั้น ลาใบ้ตัวนั้นพูดเป็นภาษามนุษย์

และได้ยับยั้งอาการคลุ้มคลั่งของผู้พยากรณ์คนนั้น¹⁷ คนเหล่านี้เป็นบ่อที่รับน้ำ เป็นหมอกที่ถูกพายุพัดไป พระองค์เตรียมขุมนรกมืดไว้แล้วสำหรับคนเหล่านี้

พฤติกรรมของคนบาป

¹⁸ เพราะว่าพวกเขาได้พูดโอ้อวดตัว และพวกเขาใช้ความปรารถนาชั่วทางกาย ล่องลอยคนทั้งหลายที่กำลังหนีไปจากผู้ที่หลงประพฤตินิด¹⁹ พวกเขาสัญญาว่าจะให้คนเหล่านั้นพ้นจากการเป็นทาส แต่ตัวพวกเขาเองยังเป็นทาสของความเสื่อมทราม เพราะว่ามนุษย์พ่ายแพ้แก่สิ่งใด พวกเขาก็เป็นทาสของสิ่งนั้น²⁰ เพราะว่าถ้าหลังจากที่พวกเขาพ้นจากกรรมพินิตินของโลกนี้แล้ว ด้วยการที่พวกเขาได้รู้จักพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าและผู้ทำความหลุดพ้นให้ พวกเขา กลับเกี่ยวข้องกับและพ่ายแพ้แก่การชั่วนั้นอีก บั้นปลายของพวกเขาก็กลับชั่วร้ายยิ่งกว่าตอนต้น²¹ เพราะว่าถ้าพวกเขาไม่ได้รู้จักทางถูกต้องนั้นเสียเลย ก็ยังจะดีกว่าที่พวกเขาได้รู้แล้ว แต่กลับหันหลังให้บัญญัติหรือศีลอันบริสุทธิ์ที่ได้มอบให้แก่พวกเขานั้น²² พฤติกรรมได้เกิดกับพวกเขาตามสุภามิตร ซึ่งเป็นความจริงที่ว่า หม่าเสียนสิ่งที่มีนํ้าสารออกออกมา และหมูที่คนล้างมันให้สะอาด แล้วกลับลุยลงไปนอนในปลักในโคลนนั้นอีก

2 เปโตร 3

คำแนะนำให้ระลึกถึงคำพยากรณ์

¹ คู่ก่อนพวกที่รัก นี่เป็นจดหมายฉบับที่สอง ที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลาย และในจดหมายทั้งสองฉบับนั้น ข้าพเจ้าได้สะกิดใจอันซื่อสัตย์ของท่านให้ระลึก² เพื่อท่านทั้งหลาย จะได้จดจำถ้อยคำทั้งหลาย ที่พวกผู้พยากรณ์หรือคนทรงที่บริสุทธิ์ของพระเจ้าได้กล่าวไว้เมื่อก่อน และบัญญัติหรือศีลขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ทำความหลุดพ้นให้โดยบรรดาอัครทูต³ จงรู้ซึ้งก่อน คือในวาระสุดท้าย คนที่ชอบเยาะเย้ยจะเกิดขึ้น และประพฤติตามใจปรารถนาของตน⁴ และจะถามว่า “คำที่สัญญาไว้ว่าพระองค์จะกลับมานั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษล่วงลับไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนเป็นอยู่ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก”

พระคำของพระเจ้าเป็นฐานของทุกสิ่ง

⁵ เพราะว่าเขาแก่งลิมซ้อนนี้เสีย คือโดยพระคำของพระเจ้า ฟาสะวรรคี่ได้อุบัติขึ้นตั้งแต่โบราณ และแผ่นดินโลกจึงได้เกิดขึ้นจากน้ำและมีน้ำล้อมรอบทุกด้าน⁶ ด้วยน้ำนั้นเอง ชาวโลกที่มีอยู่ในขณะนั้น ก็ได้ถูกทำลายให้พินาศไปเพราะน้ำท่วม⁷ และโดยพระคำเดียวกันนั่นเอง ท้องฟ้าและแผ่นดินโลกที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ก็มีไว้สำหรับให้ไฟเผาผลาญ คือเก็บไว้จนกว่าจะถึงวันพิพากษา และวันพิพากษาแห่งบรรดาคนชั่ว⁸ แต่คู่ก่อนพวกที่รัก

อย่าลืมนึกความจริงข้อนี้เสีย คือวันเดียวของพระเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนกับวันเดียว⁹ องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้เฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ออกล้นใจไว้ เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายมาช้านาน พระองค์ไม่ประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจใหม่¹⁰ แต่ที่ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น จะมาถึงเหมือนอย่างขโมยแอบย่องมา และในวันนั้นท้องฟ้าจะสว่างไปด้วย เสียงที่ดังกึกก้อง และโลกธาตุจะสลายไปด้วยไฟ และแผ่นดินโลกกับสิ่งสรรพที่มีอยู่ในโลกนั้นจะต้องไหม้เสียสิ้น

คำแนะนำในการใช้ชีวิตประจำวัน

¹¹ เมื่อเห็นแล้วว่าสิ่งทั้งปวงจะต้องสลายไปหมดสิ้นเช่นนี้ ท่านทั้งหลายควรจะเป็นคนเช่นใด ในชีวิตที่บริสุทธิ์และดีงาม ¹² จงเฝ้ารอและเร่งวันของพระเจ้าให้มาถึง ซึ่งวันนั้นท้องฟ้าจะถูกไฟผลาญสลายไป และโลกธาตุก็จะถูกไฟเผาให้สลายไป ¹³ แต่ที่ว่าตามพระสัญญาของพระองค์นั้น เราจึงคอยท้องฟ้าอากาศใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ที่ซึ่งความถูกต้องจะดำรงอยู่ ¹⁴ เหตุฉะนั้นพวกที่รัก เมื่อท่านทั้งหลายยังคอยสิ่งเหล่านี้อยู่ ท่านก็จงอุตส่าห์ให้พระองค์ทรงพบท่านทั้งหลายมีใจสงบ ปราศจากมลทิน และข้อตำหนิ ¹⁵ และจงถือว่าการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ออกล้นใจไว้นานนั้น เป็นการช่วยเราให้หลุดพ้น ดังที่เปาโลน้องที่รักของเราได้เขียนจดหมายถึงท่านทั้งหลาย ตามสติปัญญาซึ่งพระองค์ได้โปรดประทานแก่เขานั้น

คำแนะนำของเปโตรเรื่องจดหมายของเปาโล

¹⁶ ในจดหมายทุกฉบับของเขา ก็ได้กล่าวถึงเหตุการณ์เหล่านี้ไว้แล้ว ในจดหมายเหล่านั้นมีบางข้อที่เข้าใจยาก ซึ่งคนทั้งหลายที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ และมีใจไม่แน่อนมั่นคง ได้บิดเบือนข้อความเสีย เหมือนอย่างที่เราได้บิดเบือนข้ออื่น ๆ ในพระคัมภีร์ อันเป็นเหตุให้ตนเองพินาศ ¹⁷ เพราะเหตุนั้น คุณก่อนพวกที่รัก เมื่อท่านทั้งหลายรู้เรื่องนี้ก่อนแล้ว ท่านก็จงระวังให้ดี ท่านอาจจะหลงไปกระทำผิดตามการผิดของคนชั่วเหล่านั้น และท่านทั้งหลายจะสูญเสียความหนักแน่นมั่นคงของท่าน ¹⁸ แต่ขอท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณ และในความรู้ ซึ่งมาจากพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทำความหลุดพ้นให้เรา พระเกียรติหรือสง่าราศี จงมีแต่พระองค์ทั้งในปัจจุบันนี้และตลอดไปเป็นนิรันดร์ สาธุ